

Előfizetési ár:  
 egész évre 8 ft.  
 fél évre 4 ft.  
 negyed évre 2 ft.  
 Egy szám 10 kr.

Hirdetések  
 6 havihoz pertlenben  
 10 napra 10 ft. a minden  
 további sorért 5 kr.  
 NYILTTÉRHESEN  
 azonnal 10 szét v.  
 tetők fel.  
 Kiszárlási díjak minden  
 egyes hirdetésért külön  
 30 kr. fizetendő.

# ZALAI KÖZLÖNY

A lap eszlami részét  
 illető közlemények a  
 szerkesztőhöz  
 anyagi részét illető  
 közlemények pedig a  
 kiadóhoz bérmentve  
 intésendők:  
 NAGY KANIZSA  
 WASSALOSHÁZ

Bérmentetlen levelek  
 csak ismert munkatár  
 saktól fogadhatók el.

Kéziratok vissza nem  
 küldetnek.

előbb: „ZALASOMOGYI KÖZLÖNY.”

N. Kanizsai város helyhatóságának nemkülönböztetve a „n. kanizsai kereskedelmi és iparbank”, „n. kanizsai takarékpénztár”, a „zalaegerszegi Általános tanítótestület”, a „n. kanizsai kisközségi egyesület”, a „soproni kereskedelmi és iparkamara n. kanizsai külválasztmánya” s több megyei és városi egyesület hivatalos értekeztéje.

## Hetenként kétszer, vasárnap- s csütörtökön megjelenő vegyes tartalmu lap.

### B.-Füred bortermelésének jelen állapota.

Még a 60-as években B.-Füred bortermelése, eltekintve a maiglan is divo kezdetleges borkezeléstől, a szó szoros értelmében okserültlen volt. Annak daczára, hogy szőlőhegyeink mind régi, mind újabb ültetvényei kivétel nélkül vegyesek, s köztök a későbbben érő somogyi fehér, (csérhéjú, cserbajor) és kadarka stb. jelentékeny állományt képez, nekikontottak a szüretnek még szeptember hóban, természetes, hogy az ilyenkor hordóra töltött lórért nem igen törték magukat a borkereskedők B.-Füredre. A terményt tehát a helybeli hagyományos fogyasztáson kívül — mert a b.-füredi bortermelő, ha saját pinceszéjénél tizedmagával, rózsa kedvre derül, hát akkor ráadásul még a korcsmába megy és iszik reggelig — a veszprémi, szentgáli stb. korcsmárosok vették jó olcsó pénzért, jobb borvevényekben pedig sürűen látogatták szőlőhegyeinket mint borvásárlók a stájerok, kiket itt henteknek neveznek; de ezek bizonyosan ismerve gyarló borkezelésünket, a mustot leginkább kádrol szűrve, édesen szállították el és szállították nagy ritkán maiglan is, de ezek is a helybeli héber polgártársak üzemei folytán (mire még visszatérnénk) mindinkább kimaradnak, a 60-as években még jelentékeny mennyiséget szállítottak el. Ugyde, mi volt mindez azon termelési arányhoz képest, mely pinceinket megtöltötte? Tehát akadtak a helybeliek közül néhányan, kik egész éven át bortizlettel foglalkoztak, olyformán, hogy ha saját terményükön tudadtak, összevették a bort egyes termelőktől és saját fogataikon hordták ki Stájerba, Pápa és Győr vidékére stb.

Hogy megvilágítsam ezen borkupeczek üzemeit, el nem mulasztotok megemlíteni egy esetet, mi egy maiglan is köztünk élő egyénnel történt. Ez a jó ember, mint társai valamennyien, ha valamely helybeli pinceszél borral megrakatta kocsját, előhuzta az ülésből öblös csutoráját, hogy az eladó ráadásul azt is töltse meg, mert hát kell az utra is, régi dolog, hogy a b.-füredi ember a vizet még eszímájában sem szereti. De persze, a csutóra már a harmadik határban ki szokott ürlni, de hát hogyan szenvedjen emberünk szomjúságot, ha kocsján bort hordoz, aztán meg mire való az a bádóg lopó, ott a saraglyában levő széna közt? Elő vele! aztán meg a hordó sincs lepecsételve, hisz saját vett borát viszi, megtölti belőle csutoráját. Ugyde, a hordóban ezen művelet által ur támad, annak pedig tele kell lennie, no hát, mire való a jó forrás vagy patak viz, — azt nemcsak azért teremtette az Isten, hogy csupán csak malmot hajtson, vagy rétet folyassanak vele, tehát megtölti a hordót abból, egy 12 akós hordó ennyi vizet észre sem vesz — okoskodik emberünk Ugy de, ez hányszor ismétlődik így? kivált mig Stájerba, vagy Győrvidékére ér, ha még hozzá az ut is roz. Elég az hozzá és ez megtörtént dolog, hogy emberünk egy alkalommal biztos vevőre számítván, midőn az illető község határába ért, hogy a csutóra hazafelére üresen ne maradjon, megtöltötte még utoljára ez alkalommal, és a hordó hézagát a patakából pótolván, véletlenségből méltóztatott egy kis fiabéknak az ő merítő-edényébe jutni a vízzel s ezzel együtt akarta ellenére is a boros hordóba bellebbetett. Néhány perc múlva behajt

emberünk a korcsma udvarába, a korcsmáros mint vevő jön a lopóval és pohárral, hogy a szállítmányt megköstölje és megvegye. Úti fel a hordó akonáját, a mint a lopóval be akar hatolni, észrevesz a hordó szájában egy kis passagó állatkát, melyről azonnal tisztába volt minden magasabb természetudományi felsőbb ismeretek nélkül, hogy annak eleme nem a bor, hanem a víz szokott lenni, elképve mutatja újával emberünknek, hogy „hát ez mi?” Emberünk zavarba sem jöve, ököre szorított jobb tenyeréből csak hüvelyk ujját egyenesítve ki, nagyot bök vele a hordó szájába s löki beljebb a szegény kis állatot a neki szokatlan elembe, mely szegény kényserhelyzetében egy kis friss levegő után ábitozott: „hát bor bogár, a ki meg teremtette!” volt emberünk válasza. „Borbogár!” — veszi át a szót a korcsmáros, no én borbogaras bort nem veszek — s ott hagyta emberünket a faképnél. Ez pedig utazott tovább, a kis békát a faln végén bizonyosan kihalszta s máskor jobban vigyázott a megtöltésnél. Ugy de, elképzelhetjük, mi lett ilyen bánásmód mellett a már amugy is félféret szőlőből szárt gyenge borból? A következő utoljára is az lett, hogy évek múlva is, ha más jóraváló ember vitte saját termését elárusítandó, egész vidékeken, hol „borbogaras” emberünk megfordult, csak azt kérdezte: hová való termék árul? b.-füredit — szóba se álltak vele, még csak megköstölésre se méltatták. Tehát többben mulva a tapasztaltakon, másik községben már Kőveskállára valóknak stb. mondatták magukat, s csak így tudtak tud adni viszonylagosan jó terményükön, melylyel ezek

egyik vagy másik balatonmelléki község szőlőhegyének jó hírnevét emelték, mig „borbogaras” emberünk és bizonyosan még néhányan a b.-füredi szőlőhegyek hitelét sárral dobálták.

Végre 1868 ban ezen Istentől különös kegyben részesült kitűnő jó borvében először látogatta meg Jálcis ur B.-Füred szőlőhegyeit, s ugyszólván az egész természetösszevárosoltatta megbízottja Löwy ur által. Eltekintve attól, hogy 5 — 6 forintot vette meg azon terményünket, fejte osztr. akonként, mely a hol még maradt, kitűnő minőségénél fogva 1869. nyarán már 20 forintot és magasabb áron is el kelt akonként, de anyagi veszteségünkkel felért erkölcsi nyereségünk, mivel ő alapította meg B.-Füred szőlőhegyeinek hitelét és jó hírnevét, mert a következő években is mindig elküldte hozzánk fentebb nevezett megbízottját; ki személyesen jelenén meg minden egyes bortermelő társunk pinceszélét, köstölés után, tehát a minőség tekintetbe vételével — pedig ez a fődolog! — mindig illendő áron vásárolta össze a borokat a lehető legnagyobb mennyiségben.

A Jálcis hírneves czég tekintélye ide varázsolta más borkereskedőket is B.-Pest-ről, Bécstől, Révkomáromból stb. s mindaddig, mig ezek az urak vagy személyesen vagy küldöttjük által képviseltetve magok vásárolták össze a borokat, minden jól ment. A jobb termelésre törekvés minden egyes termelőnél versenyszerűleg határozott irányt öltött. Belátták valahára, hogy a megrögzött ősi szokás szerinti elhamarkodott tulkarás szüret a mily fonák, ép oly káros eljárás. Életbe léptették az újabb hegységi rendszabályokat, miből kifolyólag hatályba lépett

### TÁRCZA

#### Áll a malom . . . .

Áll a malom, nincsen vize, A malog nyár úgy kimerie, Csak egy tóka áll alatta, Enlélkül a patak halgta

Est se nagyon látogatták, Tán fűrdöl, a madárkák; Én a mikor jón az este, Píros csillag ragog benne.

Partján pedig oszod szakában Rafke kis lány ői magában; Ugyan bora sábját szelg, Mint valami megecsalt remény?

Balag a hold felhők alól; Távolsban egy fúroly söl; Hazsra a lány, vidui hangja... A többit már tudjuk aztán.

HAJGATÓ SÁNDOR.

#### Egy farsang Canadában.

Rosenthal-Bonintól.

Mint kívándorolt óras Quebecbe érkeztem. Európában sehogy sem tudtam meggazdagodni. Vállalkozó eszlémű, erőse tealkatu levén, neki szántam magamat, pézssé tettem csekély vagyonomat a kívándoroltam az új világba, és pedig nem az egyesült államok tulajdonos városai, hanem az éjszaki hidegok Canada vonosított magához; mindenek előtt pedig a vidám, jókedvű francia Quebec.

Vége ott voltam — de kicsere, gazdaságra mesterséggemmel, pedig igen ügyes óras

voltam, — itt még kevésbé tudtam szert tenni, mint Európában. Sőt, ép ellenkezőleg teljességgel semmire sem mehettam az óráskodással.

Ha izmos tagjaimmal, hatalmas ökleimmel valamely óras műhelybe léptem s magamat, mint helyet kereső segéd bemutatam, a franciák okos szemű, udvarias ivadékaik csaknem aggodalmasan tekintettek jól megtermett alakomra s fejüket csóválgatták. — Magunknak sincs elég munkánk, — mondák, — de oly erős izmos embernek mint ön a gyarmat belsejébe, nyugati Canadába kellene mennie vadászni vagy favágónak, ott különösen nélen fiatal embernek lehet vagyónra szert tennie. — Ilyen formán hangzott mindenütt üzletársaim tanácsa és birtatás, ugy hogy végre én is meguntam a sok szaladgálást és kinálkórást, az egész óras mesterséggel együtt, — hosszuzaru cismát, bőrből készült eszárharisnyát, két jó vadászfegyvert s egy hatalmas favágó fejszét vettem magamnak, elcsentam neki indultam a Set. Lőrincz folyó mentén telfel, és két tállerral szembem, hatalmas étvágygyal Montrealba érkeztem.

Jólakomát csaptam — rámentem vagyonomnak fele . . . .

— Holnap reggel, — számíttatám nyomot hangulattal és aggodalmasan, — előttd áll a . . . . semmi.

Epen az utczán valék, s abban a percben, midőn e kevésbé bízható kiállításaimat látogatgattam érezni kezdtem súlyos fejszém nyomását vállamon. E körüljáró határozottirány felé terelő gondolataimat. — „Vagyont szerzeni mint favágó” — e szavak csengtek fülemben. Itt mit keresek fejszémrel, tehát ki, a vidékre. Hátat fordítottam a városnak, és nem

sokára a canadai terület beláthatatlan erdőseibe és tavas vidékeibe léptem.

Mentem mig a nap lenyugodott, — nyár volt s a szabadban töltöttem az éjet, — az éj csipős hideg volt. Biztos szemem volt, s nem voltam gyakorlatlan a lövésben; viradatokor valami varju félsz madarat löttém a puskáim vessején megöltöttem. Így haladtam előre sudar tenyvesek kösepette három napig a nélkül, hogy egy lélekkel találkoztam vagy ember lakásra bukkantam volna. Végre negyed nap, dél felé egy telepítvényhez érttem.

A kutyak az erős kerítésen belől, mely az udvart körülzárá, dühösen ugatni kezdettek és valószínűleg az utatát által kicsalva fiatal leány jelent meg a ház ajtajában, hogy lássa mi történik itt kűn; gyönyörű, karcsu, világos szőke fűrtü teremtés volt, a kiváncsian merészt rám nagy tekete esmeit.

Köszöntem s a kerítés mellett maradték. E kép, — a leány az ajtó keretében, s a jómódúság látható jelei a majorban, — igen különös, kellemes hatást gyakoroltak lelkeimre.

Kisasszony, — szólék a fiatal hölgyhöz, minden francia tudományomat összeeszedvén, — nem volna-e számomra valami dolog-e majorban, mert épen dologot keresni indultam.

A leány kissé csodálkozva nézett végig aránylag választékos öltözetemen, nagy okos szemével vizsgálódva tekintett arcomra, aztán szeretőre méltó cointalan mosoly ült ajkaira és így szólt:

— Ha csupán csak munkát keres, lehet hogy találunk valamit; de ön aligha vállalkozik tizenegy napig túszfát hasogatni, pedig, — tevő hosszú vidáman szemem köze néve, — erre kellene magát köteleznie.

— Ha a föltételek csak félig meddig is elfogadhatók, — folytattam a beszélgetést, mit a kutyak utatása nem csekély mértékben zavart, — szivesen elvállalnám ezta munkát is.

A leány meglepetten tekintett rám — Tehát ön nem is csupán tréfát velem?

— Nem kisasszony, a legkomolyabban beszélek, — viszonkám, ugy kell megateremnem a mindennapi a mint épen lehet.

— A kisasszony elkömolodott. — De csak nem irlandi? — kérde.

— Nem kisasszony, mindamellet, hogy városos hajam s kék szemem van, szerencsémre, nem vagyok irlandi.

— Ez esetben igaza van, a jól mondja, hogy „szerencsédjére”, mert különben nem kapna munkát atyámnál! Várjon keveset, láncsra tesszem a kutyakat aztán kinyitom s kaput. Atyám fenu van a jnh akloknál de nemokára baba jön. Megvárhatja phonje ki magát addig it a ház előtt.

Ezeket mondva szólítá a kutyakat, az ellenkezőket hegyes szögökkel kiverit örökűnél ragadta meg, aztán kinyitá a kaput és meg beléptem az udvarra.

Meglehetően durva saragásu deszkapadot jölt ki a ház előtt ülésű; páskáimat, fejszém, börtákámat leraktam, köszönve helyet foglaltam, s folytatni akartam a társalgást; az szépszemű, kedves teremtésel; de mióta az udvarra léptem az, előbb oly vidám leány nagyon tartoskodónak, nagyon komolyanak mutatkozott.

— Talán szomsz, — kérde, — ne hozsak egy pokár friss tejet?

— Kétségkívül kissé fel fogna üdíteni, — viszonkám, — mert reggel óta nem ettem csak

az, hogy a szüretet a körülményekhez képest lehető legkésőbbben s csakis hatóságilag engedélyezett időben szabad megkezdeni, ezen határozat megszűnése előadásán büntetettek is, szőlőhegyeink jó hírre emelkedett, nyers terménytünk kitünőségre vetődött az egész Balatonmellekkel, még a méltán híres Badacsony sem véke ki. Egyszóval, megértve és felfogva valahára saját javunkat, óriási léptekkel haladtunk előre a nyers anyagi jobb termelése terén, a már-már eladósodott, elszegényedett szőlőtermelő társaink ismét gyarapodni kezdtek, valahára egy kis jólétek örövendő, emelkedett a munkakedv. Haj! de semmi sem állandó a nap alatt! Helybeli héber polgártársaink, ez a par excellence kereskedőnek született néposztály, mint mindenütt, úgy itt is kiaknázta saját javára a helyzetet.

Nyilvánvaló dolog, hogy semmiféle termény előállítására sem oly költséges, mint a boré. Kora tavasztól késő őzsig, sőt még a tél egyes szakáiban is folytonos munkát s ezzel együtt járó kiadásokat igényel s tartaléktökével nem bíró szőlőgazdáink, kivált gyakoribb rosz, mint jó borvevényekben eladósodnak, már a nélkülözhetetlen ételmi czikkék bevásárlása miatt is, aztán ruházat is kell stb. Mindezen szükségletek kielégítésére pedig minden tévona nélkül helybeli héber polgártársainkhoz fordulnak, hol a feltétlen hitelt és a magyareber álszemérméből folyó titoktartást még édeskedés szavak is kisérlik, mindaddig, míg a hitelt és ennek óriási kamatait a birtok és ennek évi termései fedezik, s így jut szőlőbirtokos társaink legnagyobb része pár év alatt a zsidó zsebébe, s így jutottak már néhányan tönkre. A b-füredi héber polgártársaink megbecsülhetlen vétké, hogy nem tartja szem előtt a régi német példaszót: „Leben und leben lassen“, hanem azt mondja: „Adjad Uramisten, de mindjárt.“ Czéljaink elérésére nem is riadnak vissza semmiféle eszközöktől. Lássuk üzemleik eszközeit. A kisebb borvásárlókat Köves-Kálla és B.-Füred közti téren, nevezetesen a Stajerokat, hitsorsosaikból kiszemelt ügynökeik által elriasztják B.-Füredtől, hirdetőn, hogy ide ne jöjjenek, mert a budapesti nagy borkereskedők drága pénzzen vásárol-

nak össze minden bort, hanem csak vásároljanak be Köves-Kállán és vidékén, abban a községben, hol ők laknak s vizik őket pinczéről-pinczére, a termelőktől szedvén ott bizonyos szenál-díjt akonként. A b-füredi zsidók pedig azt mondják a nagy borkereskedőknek: uram, ne küldj te ide borvásárlást illetőleg megbízottat, itt vagyunk mi, mi tudjuk legjobban a helyi viszonyokat, jótállunk, hogy fele árért, vagy még alább is megvásároljuk részre a bort, mint azt megbízottad vagy magad tehetné, csak adj nekünk akonként 25-50 krt. A nagykereskedőtől nem is lehet rosz néven venni, hogy ilyen felszólításnak enged. De mi következik ebből?

KEÖD JÓZSEF.  
(Vége köv.)

Jegyzőkönyv.

Felvetett a nagy-kiszai kisdiednevelő egyesület választmányának 1878. évi július 6-án tartott ülésében.

Jelen voltak:

Martinkovits Károlyné előnök, Blau Pálné másod előnök, Laky Kristófné alelnök, Pihál Ferencz né másodalelnök, Koch Mihályné, Fesselhoffer Józsefné, Knausz Boldizsárné, Györfly Jánosné, Belus Józsefné, Schwarz Adolfné, Scherz Albertné, Weiser Józsefné, Blau Nándorné, választmányi tagok, Orosváry Gyula ügyvéd, Knausz Boldizsár pénztárnok, Dr. Schreyer Lajos orvos, Bátorfi Lajos titkár.

1) F. évi apr. 10-én kelt közzétűlési jegyzőkönyv felolvasatván, minden észrevétel nélkül helybenhagyatott.

2) Olvasatott a nagy-kiszai tek. iskolaszék átirata a jegyzőkönyvi kivonata, mely szerint az egyesület elsőkére felkértek, hogy a népiakolai kézimunka kiállítását megszervezési a arról véleményes jelentést adni sziveskedjék.

Martinkovits Károlyné előnök ő maga szóbelileg jelenti, miszerint ő és Laky Kristófné, Pihál Ferencz né, Blau Nándorné, Chiorány Gézané és Koch Mihályné választmányi tagok a népiakolai közmunka kiállítás helyiségében megjelenőnek nemcsak nagy mennyiségű, de igen díszes kézi munkatárgyak felett tarthatnak szemlélt, kiemelendők tartják a felső léányosztálybeli két Klein nővér igen szép munkáit, azt ezek szorgalmát jutalmazandónak itélik. A kézi munkatartóknak mind szorgalma, mind szakmerete dicserendő. Szükségeink talájk azonban a népiakola előcsontályában is már a tanítást, mert a II. III. IV-ik osztályban ösöztömörülnek s a 180-200 léánygyermek tanítása felelte megnehezül. Ez értelem-

szerszámra mutatta, — mindenesetre arra mutat, hogy őn ha meg kell lennie fávágásra is vállalkozni, aztán termete is illenék a foglalkozáshoz. Hajlandó volna-e egy pár tucztat törést a konyha számára feldarabolni? kérde a farmer.

(Folytatás köv.)

Witt Fülöp talány gyűjteményéből.

- I. Első tagom vités alak Volt egy szarok király alatt. Hóber keze küldte sírba, Egy nagy költőnek is megírja. Vértanúnak hál vitésül, Neve ragyog örökösül.
- Másik tagom hogyan kérdéd, Pénzben hallád az értéket, Valahányszor még vásárol, Kérdésed kell ő után. Egészenet ha ki kérdi: „Mesterségét rosszul éri!“
- II. Szavam, kapa, nyavalya, Ki nem hiszi próbálja,
- Szervül szolgál rovarnak Szavam ezzel tapintnak
- Komám asszony galambom, Lézik mint a talányom.
- Szavam vájja a követ, Egyet ha sok „é“ követ.
- A kit i-zett a higyó, Fél már mákor a gryktól.\*

\* Megfejtési határidő: aug. 1. Előbbi talány megfejtése: L á x á r. Helyesen csak Németh Simon ur küldötte be hozzánk a megfejtést.

ben átirat készítés rendeltetvén el a tek. iskolaszékhez válassz irandó, melynek eszközözlésével tükár megbízatik s egyzersmind háng-súlyosandó, hogy a felsőléányosztályban nőruhák készítésének tanítása is felelte öhajlandó volna.

3) Olvasatott az I. nagy-kiszai ifjuság önképegyületének bevétele s pénztári kimutatása, mely szerint f. évi június 29-én rendezett tombola s táncos kossoru jóvedelmének felét 25 ft 8 krt. elnökök ő ngának késbesíték, hogy az az orvaid alapítókéhes csatlakassék.

Örömmel vétetvén köszönet szavaztatott a nemes buzgalomért, melynek írásbeli tolmácsolásával tükár megbízatott.

4) Ennek kapcsán elnökő ő nga a fentebb jelzett 25 ft 8 kr. késsépénat átadván nyomban pénztárnok urnak késbesítetett.

5) Ez alkalommal Blau Pálné másodelőnök uró ő nga, mivel a fent jelzett jótékony czélú intézkedésben részt nem vehetett, az „ovoid“ pénztár éssere őt forintot adományozott.

Eliemósséssel vétetvén, a szives adományozásért jegyzőkönyvi köszönet szavaztatott. Az ősszeg pénztárnok urnak szonall át is adtván.

6) Olvasatott Bátorfi Lajos tükárnak jelentése, mely szerint Összesül Antalné uró, választmányi tag által felajánlotta 100 frtyai jóvedelem hova fordításáról szíromt ad.

Helyesséssel vétetvén, a jelntés és mellékelt számlái jelen jegyzőkönyv mellé csatolatlanul rendeltetett.

7) Emlietett az ovoda 3-ik évi zárúnépélyének megtartása.

A zárúnépély az előbbi évekhez mérten a „Polgári Egyet“ kethelyiségében július 27-én d. u. 3 órakor tánckorval együtt megtartatni határozatott, kedvezően idő esetében másnap, jul. 28-án fog megtartatni. Belépési díj 20 kr. gyermekek felét fizetik. Rendező bizottsági tagokul Laky Kristófné, Weiser Józsefné Scherz Albertné, Schwarz Adolfné, Belus Józsefné, Pihál Ferencz né, Koch Mihályné, Fesselhoffer Józsefné, Knausz Boldizsárné, és Györfly Jánosné urbölgyek, Eperjesy Béla, Benicz Ferencz, Ebenaspanger Leo, Gózon Sándor, Gutmann Lázár, Rosenbergn Ernő, Sebestyén Lajos, Dr. Tuboly G. uia, Fülöp Kazimé, Freiler Adolf, Lengyel Lajos, és Weber Károly urak kérettek fel. Miről tükár által egyenkint írásbelileg értesítendő, egyzersmind tükár a szokásos nyomtatványokat elkészítend. Elnökő ő ngasága pedig felkérte, hogy Darás Zeigmond egyleti elnök urtól az engedélyt megszerezni sziveskedjék a kethelyiség használatára néve.

8) Emlietett, hogy az egyesületnél a tűzifa teljesen elfogyott.

Pénztárnok ur felkértek, hogy egy ől tűzfát vetetni sziveskedjék, melynek ára utványozó: tükár addig is, míg a város által felajánlott famennyiség beérkezik.

9) Pénztárnok ur jelenti, hogy az egyesület tulajdonát képeső ház egyik haszonbérője nem fizet rendezés, mire néve az egyesület ügyvédjének közbejöttel kéri erendelteteni.

A választmány nemcsak a felhozott ügyben, de minden egyesületi joggyiki kérdés elintésére az egyesület ügyvédét tek. Orosváry Gyula ügyvéd urat eszennel felhatalmazza s felkéri, hogy az egyesületet érintő dolgokban törvényessabta módon eljárni sziveskedjék s a hatóságok, bíróságok előtt az egylet ügyeit védje s szükség esetében jogorvosallat éljen. Miről jelen jegyzőkönyvi kivonattal értesítendő s kellőleg kiállítás felhatalmazandó.

10) Az augusztus havi szünidő alatt az egylet helyiségeinek általános kimeesélése indítványostván elfogadatot a pénztárnok ur a költségök hifistésére s a szükségesek intézkedése megtevére felkérte.

Egyéb tárgy nem lévén, az ülés feloszlott. Kmf.

MARTINKOVITS KÁROLYNÉ, egyesületi előnök.

Jegyzette: BÁTORFI LAJOS, egyesületi tükár.

Helyi hírek.

— Felhívás! A kanizsai országgyűlési képviselő választókterület tisztelt választói eszennel értesítettek, hogy Ceengery Antal volt képviselő ur országgyűlési jelentése 1878. évi július 23-án, déliólt, 9 órakor Nagy-Kanizsán a városzás nagy termében kössé fog tétetni. A képviselő választókterület tisztelt választói eszennel felkérte, hogy a f-ntbenbi napon és helyen Nagy Kanizsán megjelenni és a képviselői jelentést meghallgatása után a jövő országgyűlési képviselő kijelölésében közreműködni sziveskedjenek. Hasznáns üdvözléttel maradunk. Glavina Lajos, Martinkovics Károly, Hirschel Ede, Belus József. Ez tóban.

— Zalamegyésben a képviselőválasztás augusztus 8-ára tűzött ki.

— Lapunk mi számára van mellékelve nagynevű publicistánk Dr. Falk Miksa keszthelykerületi volt képviselő ur program-beszéde.

— A mantat szőlőhegyen történt rablás-gyilkossági ügyben a nagy erélyvel tett vizsgálást befejeztetésre közelegvén ez érdemben a kir. törvényessék mint rögtön itéő bíróság kesdi meg müködését.

— Táviratok. A P. N.-ban olvassuk: Tuboly Viktor függetlenségi jelölt Letenyén és Domboruban nagy néptömeg előtt tartotta lelkesedéssel fogadott programbeszédét. — Letenyén Apáthy István ma tartotta, mint szabadelvű képviselői szót, (s nem kormányparti, mint lapunk előbbi számbában közölte volt) a választók nagy tömege jelenlétében program-beszédét; megválasztását pártja bizonyosnak tartja.

— Következés sorokat kaptunk: F. hó 12-én a heti vásárra egy falusi gazda szekérén szárnnyasokat hozott be eladás végett a midőn a főpácson a „Hain“ féle kávéház előtt haladott szekerével úgy reggeli 8 óra tájban, meghonta a kufarók és kufarók tarka sereg, kocsiját megállították, nem minden erőszak nélkül s egy pillanattal müve volt, hogy a kocsi elhelyezett szárnnyasok, elintettek s megtámadók kezébe vándoroltak. — A szegény falusi gazda töle telhetőleg védekezett, ámde a toleró ellenében mit sem tehetett. — Hogy ez alkalommal hány pár majorsága után kapta me a vételért, azt nem tudom, hogy azonban nagy-részben kárt vallott, — annyi bizonyos. Ezen itt illusztrált esetet már rövid 10 nap alatt 3-szor láttam ismételve előfordulni. Már ugys arra vannak Kanizsán kárhosztatva, hogy háta egyedül a macskától vehetünk, — mert majorság felét mérég drágán csupán az ezü csikkely úszkerűd kufaróktól vásárolhatunk, kik ily módon elvágják utunkat ahoz, hogy az első kőhész, az eladótól magától méréskelt áron szerzhessük meg. Hogy tehát Kanizsán a halomra gyártott rendőri szabályoknak minő érvény szerzetetik, — sajnosan tapasztaljuk a nem fogom elmulasztani ezen sajátos körülménynek a fővárosi sajtóban leendő szellőztetését.

— Villámcsapás. Folyó hó 14-én reggelre a nagy-kiszai Horvát-Szent-Miklós határa mellett levő mezőn a villám 4 kereszt gabnába ütven, a gabna teljesen elégett. Ugyan reggelre a kis-kanizsai gulya közis is leütött a villám, s midőn a szarvas állatok jéd-tökben futásnak eredtek volna, az éji szállaknál alkalmaszott korlátok által akadályozva, mintegy 8 darabnak a szarva emelkedés közben a korlátoktól letörtet.

— Tapolcán Kerkápoly Károly volt országgyűlési képviselő július 14-én tartotta beszámoló beszédét foppal felkészültég közt. Képviselőjelöltül utjolog felkérte: s azt el is fogadta.

— Keszthelyen Miklóay szintársalata által ma csütörökön „a merikai párba“ népszámul, szombaton, jul. 20-án „Petand király udvara“ cz. operete adatik elő.

— Alsó-Lendvéről írják nekünk, hogy ott követjelölték Stirling Antal, Virava József és Veszter Imre urak léptek fel, a baktsai kerületben pedig Királyi Pál, Virava József és Turbányi urak emliettek.

— Nagy Károly, a zala-egerszegi kerület volt képviselője, f. évi július hó 21-én délután 3 órakor tartja beszámoló beszédét Zala Egerszegen.

— A legkittünőbb zeneiskola szerzője Köhler Károly úrbnbergi ének- és zenetanár kedves leánya Köhler Mari kisasszony mint nevelő működik Róssay Mór járárosor ur s az állomási főnök ur gyermekeivel Kortoriban. Nem rég tartatott meg a próbatét, mely a szülők legnagyobb örömeére nagy sikert mutatott. A jeles zeneszerzőnek méltó szemérvés leánya meglepő élmönettel tanusit a növevények alapos zeneismeretének tanításában is könnyű gyakorlati tanmodora által fényos jövőt biztosít növendékeinek a szemérvészet terén. A derék nevelőné egyszerűságra magyar nyelvet is önszorgalmából sajátjává tette, vajha hasonlót mondhatnánk sok más nevelőnőről is, nagyobb örömmel üdvözlösekünk hasámban a külföldi születésű nevelőnőket.

— Gózon Imre szent-györgyölgyi néptanító ur a nm. vallás és közokt. m. kir. minister ur ex cellentiajának f. évi jun. 7 én 14210 sa. a keltszett magas rendezőel által: Alsó-Muraköznek régészeti szempontból teendő beutazása végett, ismét kiküldetett. Mit jelezhetne esen — már negyed ízbeni — magas kitüntetés mást, mint azon körülményt, hogy ex cellentiajának a hazai régészeti ügye emelésére küllő nemes törekvése és eszéjjával egyezők sikerült a koronként eléje tűzött feladatot, — habár csak némileg is helyesen — megfejteni.

— Ez ha eddigi fáradozásait siker kossorust, azon ügybuzgó támogatásnak köszönheti, a melyben mindig és mindenütt részesítetni szerencsés volt. Esen okból: a muraközi ft. Clorus és intelligentiának a mult évben irányában tanusított kitünő részvételt: a folyó évben teendő utazása idejére néve ismét kéri! A nagy borderevű vállalatoknál egyesek ereje könnyen megtörik, míg többek által segítettve az eredmény bizonyos.



**Felhívás.** A nagy-kiszai iparos egység, önképző egyesületének július 14-ére hirdetett első alakuló közgyűlése közbüzt akadályok miatt még nem tartatható, a f. hó 21-én d. u. 5 órákor a városban nagy teremben következő tárgyszorozattal fog megtartani: I. Az alapszabályok kidolgozására választott hetes bizottság jelentése megnyitó beszéddel a czél magyarázata érdemében. II. Az alapszabályok felolvasása és megvitatása. III. A tagokul jelentkezők beírása. IV. Tisztségváltás és választmány kijelölésére bizottság kiküldése. V. Tisztségváltás és választmány megválasztása. VI. A lakhelyiség meghatározása. Tekintve a humanus céllal nem mulaszt-hatjuk várossal a polgárait, iparosait felhívni, hogy tegyék félre azon közönyt melylyel ügyünk iránt viseltetnek a sziveskedjenek oda hárni, hogy gyűléseink magukat szép számban képviseljék, mivel is tanulejt adják a közművelődés iránti érdeklődésnek. Nagy-Kiszai, 1878. július 17-én. Földy Ferencz, id. elnök. Németh Simon, id. titkár.

**Zala-Egerszeg,** 1878. júl. 8-án. Tekintetes szerkesztő ur! Molnár ur utóbbi vendégjéteki, mint Lear királyt és Molieret oly hatást tettek, hogy az egerszegi, mint a különösen nagy számmal bejött vidéki közönség azon kívánságát, miként Tartuffe és Misan-trop vig játékokat, Molierének e remek művet a vendég művésze Zala-Egerszegen is játszán el, engednünk kelle és így szombathelyi csejucsnak megkezdése néhány napi használatát szenved, ez által azonban a szombathelyi t. cz. közönség is nyorni fog művészi élvezetében, mert az igen nehéz két klasszikus játékokat is már itt begyakorolva előadtván, Szombathelyen még nagyobb precisióval fog színe kerülni. Tisztelettel kérem ezen művészi hírt becézes lapjában a szombathelyi t. cz. közönség tájékozása végett közölni, megjegyezvén, hogy e szerint a folyó hó 13 dikára hirdettet első előadásunk Narcisz, ugyan e hó 18-án csütörtökön okvetlenül meg fog tartatni, s rá szombaton júl. 20-án Shakespeare tragödiája Coriolanus lesz második előadásunk. Szuper Károly, szinigazgató.

**Néhány szó** a vendajku iskolák tanítóhoz, a magyar nyelv tanítása érdekében. Gyakran halljuk emlegetni és szorgalmazni a vendajku iskolákban a magyar nyelv tanítását. Csak nem régebben is, mint az előtt is több ízben jelentek meg közlemények, melyek a vendajku iskolákban használandó jó tankönyveket sürgettek, melyek a magyar nyelv tanítását megkönnyítik. A mura-szombati járási tanítói kör pedig majd minden összejevele alkalmával azon óhajának ad kifejezést, vajha valaki ezt vagy azt a könyvet a vendajku iskolák számára átdolgozná. Mindez azt mutatja, hogy hiánynak a magyar nyelv tanítására a jó tankönyv. Késég kívül, hogy ez a tanításra hátrányos. S oda azok a vadak, melyek pár hét előtt a vendajku iskolák ellen emeltettek, mintha azokban a magyar nyelv tanítására nem fordították kellő gond, alaptalanok, mégis az, ki a kis eredmény helyett mindig nagyobb óhaját látni, kénytelen bevallani, hogy ez eredménynek már sokkal nagyobbak kelnie lenni. Nem akarok most hosszabban szólni a minél gyorsabban eredményre vesethető tanítás módjáról, talán alkalmilag külön fogok e tárgyilag foglalkozni, most csak két körülményre akarom tanító társaim figyelmét felhívni. Az első az, ha akarjuk, hogy a gyermekek a magyar nyelvet gyorsan és úgy megtanulják, hogy azt ne felejtsek el, midőn az iskolát elhagyják, azon kell lennünk, hogy az iskolában a gyermekek legelőször is saját anyanyelvük szabályait megtanulják. Ez az alap. Azért minden idegen ajku nyelvtan föltételezi azt, hogy a tanuló tudja előbb anyanyelvének szabályait. Ez igen fontos dolog, mely a pedagógusok által el van ismervé. Tehát nekünk is ez után kell indulnunk. A másik körülmény az, hogy mi tanítók támogatunk minden oly törekvést, mely vendajku iskoláinkban a nevelés ügyét előmozdítani célozza. Tegyük félre minden mellék tekineteket. Ne hallgassunk erre vagy arra, hanem csak a nevelés ügye legyen szemünk előtt. Ne higgye köztünk senki, hogy ha mi ezt vagy azt tesszük, azért az igazságot sikerülend elvárunk. Nem fog sikerülni. És csak a tanügy valjára kárát, ha az ez irányban munkálkodás nem karoltatik föl kellőképen. Dolgozzunk vállelve. Minthogy több ízben magánkörökben a tanítói gyűléseken is nyilvánult az óhaj, vajha valaki a Kakuja-féle tankönyvet, mely a magyar nyelv tanítására igen alkalmas, a vendajku iskolák számára áttenné, én e több ízben hangzottott kívánságnak véltém előtét lenni, midőn e földad megoldására vállalkostam. Pár hó előtt munkához fogtam s a könyv készen van. A czime ez: „Vcsenyé v o r a z s k o g k a j e z i k a v s z l o v e n s k i s o l a j . Z a v u c s e i t a s k o r o k o l . P r i v i d r ű g i l e t n i t e o a j .” Hogy e könyv mi hamarább megjelenhessen, tanító társaim támogatásához fordulok. Egy példány árát 2 frta kel-

lett tenni, mert a kevés számú példányok elfogyása miatt csak így remélhető, hogy a könyv megjelenhetik. Folkérem tehát tanító társaimat ne sajnálják a 2 forintot. Megelégszem, ha a nyomdai költség lesz fedezve, munkám fáradságáért, az ügy érdekében, úgy sem igénylök semmit, a minthogy arra ily csekély példányszám mellett a legjobb esetben sem jutna sommi. A czél az, hogy e tankönyv mielőbb napvilágot lásson. A könyv szép nyelvezettel van írva s a kik olvasták, mindannyian kedvező nyilatkozatok fölé, hogy a könyv kiadására ezt az utat választam, és tanító társaim barátaim tanácsára történt, mert a sikerhez ez a legrövidebb út. Hogy pedig a személyi tekintet egészen mellőve legyen, választam a névtelenséget, néhány bizalmas barátom kivételével, kikkel a könyvet átadottem. Az első fizetési pénzt póstautalványon a „Vasmegei Lapok” szerkesztőjéhez kérem aug. 6-ig beküldeni. E felhívásomat azon reményben intézom tanító társaimhoz, hogy szives támogatásukat nem vonják meg tőlem. Mura-Szombat, 1878. júl. 13. Egy tanító.

**Szöfokon** csak adja elő valami magát, ha nem is sokszor lényeges de még is megemléstére méltó. Ugyanis e hó 10-én templombucsnak ülte a község, melylyel vásár is van összekapcsolva, a vásár nem valami örvendetes volt mert már délután félbe szakadt az esőzés miatt; ugyan e délelőtt egy áldoztat-kéz aszony által felállított kereszt szenteltet-föl föt. Magyar János plebánus ur által fényes papi segédlettel, a szentbeszédet föt. Magyar Vincze foksabadi plebánus ur végzte a kor igényeinek képet, szépen esztelte a kereszt jelentőségét. Ugyan ekkor valamin a templomban a dalárda, illetőleg férfiak, vegyes a gyermekkar szerepelt. A kereszt fölszentelése után tettelet föl az ujjon épült templom tornyára a kereszt igen nagy közönség jelenlétében, a keresztet 12 fehérbe öltözött leány huzták föl rendeltetése helyére, mit azután ifj. Megygyesi Imre vesprémi építész ki szakavatottsággal vezeti a torony építését, tette helyére. Azután felkőszöntötte ott fent a magasban a hazát, ő felségeiket a királyt a királynét, meggye püspöküket ő méltóságát, föt. káptalan mint kegyurat, az uradalmi tisztikart helybeli plebánus urat, községi előjárókat a magát a községet is, kik szinten tevényt részt vettek építésében. Mindogy felkőszöntés után borral tett poharat röpített a légbé. A tőrőd-bás már kész, át adott a községnek a fűrdő használatára végett gyereken jönnek a vendégek, de nem is csoda mert a folytonos esőzés visszatartja őket; itt több, mint két hét óta minden nap van eső, éjelenkint dörög s villámlás höst pedig nagy záporok, a nap csügedni kezd mert a szép reményekre jogosított gab-nak minden fekszik nedves csirásának kitéve.

**Molnár István** volt országgyűlési képviselő a Csáktornya július 21-én, vasárnap délután tartja beszámoló beszédét.

**A nagy-kiszai dalárda** nem Balaton Fűredre, hanem Csáktornyára tesz július 21-én kirándulást, hol előre láthatólag igen szíves fogadtatásban részesítenek.

**Bövid hírek.** Zalathán 80 ezer frtra becsült kárt okozott a vihar, a templomtoronyt is ledöntötte. — Hédel a német császár ellen elkövetett első merénylet tettesét a berlini törvényessék halálra ítélte. — Kisiratos községben egymásután 18 aszó tőtt le a villám. — A Franklin Társulat ajándékozta „Körsvelemény” ellen. — Honthy László „Félegyázi Lapok”-at indított meg. — A Császár fűrdőben felére le-szállították a szobák árai. — Szebenben egy nő rálőtt egy alesszere. — Horváth bánná Bedecovics minster kinevezetetését hírlki. — Olybiri fűrdőben egy szines magtás 6 gyermekét megmérgezte. — A congressus végét ért, andrássy Bécsbe érkezett. — Batum nyílt sből marad. — Tissa Kálmán diadalokapját Dobreczenben a nép lerombolta. — Dr. Máday Sándor pécsi közjegyző meghalt. — Tirolban júl. 4-én négy órai havasas volt. — Földváry Albert, a hó honvéd, meghalt. — Beszánt el-verte a jég.

**Ki nyert?**

Brün július 18-én: 28. 8. 39. 45. 16.  
Bpest 13-én: 16. 54. 18. 62. 66.

**Színészet.**

Zala-Egerszegen Super Károly asintársulat által Hétfőn, július 8-án Csepregi énekes népszimfóva a „sára csikó” másodszor került színe. A közönség csekély számmal jelent meg, minek az eső idő egyrészt oka volt. Mégis határozottan oldotta meg Corba Márton szerepét Super. Nagy hátrányra van színesítve, hogy a Kontó-féle senkar el-hagyta őket — vele városunkat; — mert a mostaniaknál mindig figyelmeltetni kell az illető énekesnek, vigyázzon.

Szerdán, július 10-én „Tartuffe a jezsuita” játékok Molieré után Kaszics Gáborral került színe. Jól oldák meg szerepeiket: Molnár (Tartuffe), Super (Orgon) és Erdősi (Dorina), kik megéppeltették, úgy hívták ki a színpadra. Közönség több lehetett volna.

Szombaton, július 13-án Molnár György utolsó vendégjéteki: „Rabbi Meir” Dózi Lajosnál került volna színe; de oly csekély számú közönség gyűlt össze, hogy a jövdelem a költségeket nem fedette: az előadás elmaradt.

Vasárnap, július 14-én Molnár György bucsu vendégjéteki és jutalmára „Misan-trop” vizgató Molieré-ül Szász Károly fordításban került színe. Minájárt az első felvonás kezdése, Kovács Károly helybeli ügyvéd ur kedves kis leánya Bella kisasszony a színpadon megjelent ott. Molnár urnak meleg szavai nyilvánításában küben egy koszorút adott át: mit Molnár ur megköszönvén: az előadás folytatótt. Molnár, bucsu fellépte alkalmával több közönség látogathatta volna meg, mint megfogott. Mégis jól jártak: Molnár (Alcest), Erdősi (Celiméne), Super (Dubois).

**Vegyes hírek.**

**Kirablott vasuti vonat.** Nem rég jelenté egy távirat, hogy Barcelonra közeleiben a vasuti vonatot rablók kifosztották. Egy utas e kirabló-ról ezeket írja: Alig hagytuk el Barcelonát a gyorsvonaton, mikor nagy ámulásunkra, mintegy 15 kilométernyire Barcelonától, vonatu- nek megállást moncsit, majd meg-megállt, látszólag minden ok nélkül. Nem tudtuk mire vélni, mikor egy asszony azt a véleményt nyil-vánította: bátha rablók! S igazat mondot, mert ebben a pillanatban kívülről egy haag azt ki-álta be hozsánk: „Rakjátok le a gyerekeket, a kinei egyet találok, agyólvőm.” Alig, de nem is maradt időnk e parancsnak engedni, mikor egy látszólag munkanász öltözött ember, selyemkendő fejfel s kék zubbonyban megje-lyen, egy retentő trabok-puskával, mely pus-kának torka nyolcz centiméternyi átmérőjű s azt üzelére készen tartá. Reánk rivalt: „Adjá-tok ki összes pénzeitek, csecebecsediteket és értéktárgyaitokat; semmit se rejtsetek el, mert én mindent kikutatok és a kinei valamit tála-lok, életével lakol.” — Képzhető az erre tá-mad jvedelem, az asszonyok a gyermekek sírásá-rivása. Eilent állásra gondolni sem lehet-tett, mert a vonat hosszabban legalább harmincz fegyveres férfi állt. Alkalmakoznunk kellett. Én a magam részéről a magam s hugom tár-csáját adtam át 300 frank tartalommal. Mind-amellett kimotogatt, s mert mellyemben hét vagy nyolcz cuarto (három-négy suo) maradt, ezeket is elszedte tőlem a rabló, azt mondván, másuttis kölcsön kérhetek ennyit, — hogy egy pohár anisora teljék, mely engem az okozott ijedelem után helyreállítson. — Azt is mondta, hogy sok pénze van szűksége, hogy bandáját fíhessesse. — Csak az asszonyokat nem mota-ták. Mindez öt perc alatt esett meg, mely idő nekünk ötszáz évnek tettszik. Ekkor a távolban pистolydurrans hallatszott, kétségkívül jelad-sul, mert a rablóbanda azonnal futának vette a dolgát s így egy első száltyu wagnon ban-talánul maradt. A vonat visszament Barcello-na-ba s ott megtudtuk, hogy jegyeink másnapig érvényben maradnak.

**A hazai tan- és nevelésügynek magas-tos ünnepe** volt Kecskeméten, a kegyesrendi főgymnásium rajtamerében a mult június hó 30-án, melyen tiszteendő Kutsarik Sándor kegyesrendi főgymnásium tanár ur, s magyar állam közeptanodái tanárainak nezsora, tan-kozsáának ötven éves jubileumát ünnepelte, kit es alkalommal ő felsége koronás arany érdemkereszttel ajándékozott meg. A tanügy ós bajnokát, az ünnepély hőst, a kecskeméti kegyesrendi has főnök, ft. Erdősi Imre és a főgymnásium igazgatója, ft. Polák Ede urak számos helybeli kártsáral, s a pesti társás küldötteivel: nt. Pfeifer Antal, Rapposberger Vilmos és Toth Jenő urakkal disszálalásba öltöve kísérték az ünnepély helyére, hol a tanuló ifju-ságban kívül, nagy számmal gyűltek össze a tan-és nevelésügy barátai, s várták a pillanatot, melyben alkalmuk nyílik a köztisztelőben álló agyastany iránt táplált kegyesrendi tisztele-tök nyilvánítani. Mintegy tíz óra táján me-zendült az ifjusági senkar indulója s az ünne-pet: megjelent a felidestített rajtamerében. Ft. Polák E. ig. ur ismertető meg az ünnepély cséjárt, és őszinte meleg szavakkal üdvözölvén nt. Kutsarik Sándor urat, mint legidősebb tanár-társát, átanyújt neki pályatársai és hálás tanít-ványai nevében, egy dískötésű emlékkönyvet. Esután nt. Nagy Alajos ur, a kegyesrendi n. papok főnöke olvas fel az ünnepelnek, nagy sorszorgalommal össze gyűjtött életrajzát, s átanyújt neki a vesprémi társás által küldött, s számos kártsár és hálás tanítvány arcképével meg-töltött, nagyszerű diss albumot s a nagy-kiszai társás által küldött igen csinos sakkjáték. Esután Nyári József, k. r. n. pap szavalt el őrzemmel és helyes hanguloyással egy, es alka-lomra írt igen csinos költeményt és a helyi tanítványok nevében egy igen csinos és értékes ezüst tollal és tintastartóval lepé meg az ünne-peltet. Végre Virányi Ignác főreltanodai tanár üdvözölve jelenlevő kártsárai nevében a tudomány és nevelés feladásának bajnokát; mire a jubilaris ünnepélyt Polák E. ft. igazgató ur meg néhány meleg szóval befejezté. A sok jó kívánathoz lapunk is fűs egyet. Adja Isten, hogy hosszas munkában telt pályája után, most már békében s nyugodtan meg sokáig éljen.

**Mi baja Lulnak?** Az ezen csizmazó alatt hogott hirre vonatkozólag arról értesü-lünk, miszerint Eugenia az ex-császarnő házi orvosos és barátja Dr. Crons Lux herczeg ház-mára 30 évig budai Rákóczy keszortivert rend-elt. — Egy januárban kelt érdekes levélből egyesszereml azon hirt is veszelük, miszerint Dr. Abermüller állami tanácsos, a csár öccsac-nek Nikolaevics Miklós nagyherczegnék, házi orvosos is rendelt ennek számára sürgönyileg 15 évvel az emlitett visból, miután a caria baidval a kívánt sikert el nem érték. — Ki hitte volna, hogy e név, Rákóczy még a XIX. században is less hivatat medicali tereen, oly, nagy szerepet játszani?

**Üzeti szemle.**

**Nagy-Kiszai,** 1878. július 13.  
E hét időjárása szomorúan változtató arattái kiütásának. — Két hete, hogy majdnem szakadat-lanul esik! Ki volna, ki e pár szó lenyomó aggasztó értelmét és természetét helyesít, mely általunk kime-ritőleg bélyegzve van, fel nem fogjuk? Az eső, mely a gabonafajok szemfejlődése koraközében oly néhasen nélkülözhetet, tizenegy nap óta ömlik, és máris tömegdek kárt okozott. A már learattott és még be nem hordott gabona elrothad, kieszik és csaknem egészen hasznavehetetlené válik, a még fennálló pusztulásnak indul, a buzái melyek özögön sze-nvednek elmozokolnak, az árpk elbaráncolnak, szóval a legrosszabb várható az idő hamar meg nem javul.

Ezen elmen csapások nem maradhattak hatály nélkül az útleire. Minden cikkely szilárdult és emel-kedett árban. A gabona tulajdonosai felette vissza-tartóskodók, és késleltetik eladásra vagy semmi hajlatot mutatnak, vagy pedig telecpanozt Árke-veletek által vételeket lehetetlené teszik.

Buza szilárd; gyereken van kínálva: árak 30 - 40 kr. emlekedtek.

Rozsban kevés forgalom volt, hangulat e cikkben szintén javult.

Árpa. Új árban még nem készült el semmi; 6 Áru hányak.

Zab iránynak kedvezőbb lön árak nem vál-tostak.

Tengeri búza kevés kereskedésünk volt, Dacsára annak, hogy a tengeri búzany, melynek az eső ked-ve, pompásan fejlődik és szép reményekre bízott, ezen cikk, behatolva a többi gabonamekért ár csapásoktól, megelárdult és árban fellépett szállt.

Répekből némelyek jött már piacunkra és teljes árakon kelt el.

**Mérség szerint:**

Buza	9.50	10.15	—	kr.
Rozs	6.70	6.80	—	—
Árpa	7.50	8. —	—	—
Zab	6.60	6.80	—	—
Kukorica	7.80	8.30	—	—
Répe	13.60	14. —	—	—

K. B.

**Papirszeletek.**

Azaz gyanusítottak egy asszonyt, hogy idő előtt érdekes állapotba jutott. Nem így van mondja a férj, csak a lakodalommal késtünk meg.

Barátomnak koromfokete haja egy nagy lelki rákódottsá folytán egészen megcsúszott, mondja egy ur ember. Ez semmi! jegyzi meg egy másik, midőn testvérem meghaltotta, hogy neje gyermek-ágy-ban meghalt, oly nyomasztó lelki állapotba esett, hogy vörös barókája reggelre, hóféhérré lett.

Öt állott a baka az ágy mellett, de mintha az éj hideg volt, betért a csapadékbe. Tiszte ott találván őt. Kérdőre vonja, hogy mikép meréselte oda hagyni állomását. Megemletem az ágyat, de látiam, hogy egy magános ember azt elvinni ugyem képes, ha pedig többen jönnének, ugysem bírnék vele-lyük volt a baka válassza.

Egy szarnok főur előtt így panaszkodott egy szegény napaszmás. Uram! az uradalmi ellen ellen-kező Krisztus kinevezetése történetének Miért? mert ott egy szenvedett a váma mennyiért, itt pedig valamennyi szenved egyéért.

Egy gazdag, de igen bárgyú utasnak egyszer egy barátja azon ajánlatot tette, hogy „revolvért” hor-dozzon az utam magával. Jó is lenne, hogy azt is el-vegyök tőlem, felelt a boldogtalan.

Midőn a halálra ítéltet ki akarta végezni a hóhér, elcsakadt a különben egészen új és csöktől miután irigységből azt valaki vállásvizével meglo-csolta. Mo meg így sem jártam soha moudja a hóhér. De még én sem ám sohajtott a kivégzésből.

**Szerkesztői üzenet.**

- 2829. G. Szentgyörgyvölgyén. A kérészett ur Alsó-Lendván lakik.
- 2830. K. Csopak. Sajnálattal vagyok kegyetlen „lehetetlen” jelenni.
- 2831. G. „Imátkozol.” Köszönettel vetjük.
- 2832. V. Z.-Egerszeg. Megkaptuk szives közlése-2833. H.-I. Keszthely. Igen érde a onkik; illető helyre magán levelet írtunk.
- 2834. A bellicianai izások nő éji kalandjairól szóló leírás nem közölhető.
- 2835. V. Az arcképet örömmel vettem, lehat hogy Fűredon találkoznak, a szép költemény jó. Szives üdvözlöt!
- 2836. Sa. Zala-Egerszeg. Azonnal választottunk.
- 2837. B. I. Meszkóvácskás. Készséggel meg-küldöttük.
- 2838. N. Alsó-Lendva. Nyomban elintéztük.

Felelős szerkesztő: Bátorfi Lajos.

